

KIÉ AZ ÉLET.

Dráma egy felvonásban.

SZEMÉLYEK :

A férj.	Kovács.
Az asszony.	Inas.
Bálint.	Szobalány.

(Villa ebédlője. Meglehetősen tágas, világos terem, kevés bútorral. A fenékkal széttolható üvegajtó, amely verandára szolgál. A szobának ez a része olyan, mint egy külön kis otthon, zsúfolt, mintha nem is az ebédlőhöz tartoznék. A bal ajtószárnyal egyponalban vastag, puha karaküllel letakart rövid kerevet, a fejénél két asztalka, az egyikén kézimunkakosár, a másikon telefon áll. A padlón, szőnyeg helyett, a kerevet előtt néhány darab kisebb állatbőr fekszik, a két falon, közel a sarokhoz, egy-egy csendélelet ábrázoló kép lóg, középpütt hatalmas váza, egy csokor sötétvörös rózsával, amelyek lángolni látszanak a homályban. Nyár van, délután, a levegő mozdulatlán, az ég fehéres fényben izzik, ez a csönd azonban nem fáradt és tikkadt, inkább nyugtalan, érzik, hogy reszket és remeg a saját titkaitól.)

ELSŐ JELENET.

AZ ASSZONY (a két ajtószárny között ül egy párnázott széken, félig lehúnyt szemekkel néz a messzeségbe. Tekintetével az ég alján tavonuló felhőket követi. Nem gondolkozik, nem álmodozik, a semmittevésnek azok a percei ezek, amikor megszűnik számunkra minden s a dolgoknak, az életnek csak halvány, álomszerű képe él bennünk. Órák óta ülhet így, mert nincs ereje, hogy megmozduljon. Csak néz, még a szempillája sem rezdül, míg egyszerre megriad, hátrafordul és körülnéz a szobában. Látja, hogy hallucinált, vissza akar ereszkedni a székbe, a nesz azonban, amit az imént hallott, megzavarta, a bágyadtság, a köd, ami az előbb még körülfogta, elszállt. Darabig azért vár, de érezve, hogy nyugtalansága most már csak növekszik, felemelkedik, a szoba közepén álló nagy asztalhoz megy és megnyomja a villanycsillárról lelógó csengőt).

SZOBALÁNY (a baloldali ajtón belép és megáll).

AZ ASSZONY (halkan): Nem volt itt senki?

SZOBALÁNY (csodálkozva): Nem.

AZ ASSZONY (elfordul, szenved): Nem is ezt akartam... (Hátra megy, mintha valamit keresne) A postát még nem hozták?

SZOBALÁNY: Nem.

AZ ASSZONY: Jó. Ha hozzák, majd adja be.

SZOBALÁNY (bólint, el).